РІК 1933. Червень Ч. VI.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТИ

Ч. 3323. До Всеч. ОО. Деканів в справі заступництва в уряді Візитатора науки релігії в школах.

З огляду на те, що імена і назвиска ОО. Візитаторів науки релігії в школах мають бути подані до відома Кураторії і дотичних Рад шкільних повітових, Еп. Ординаріят повідомляє, що заподав шкільним владам покищо лиш ОО. Деканів, Містодеканів, Шкільних Комісарів і тих священиків, що до котрих ОО. Декани окремо просили, щоби могли ними заступитися у візитації науки релігії.

Котрий з ОО. Деканів задля розлогости деканату або з інших оправданих причин не мігби перевести візитації науки релігії, повинен про се вчас повідомити Еп. Ординаріят і назвати священика, котрим бажавби заступитися в уряді візитатора, щоби Еп. Ординаріят зі своєї сторони міг це подати до відома шкільної влади.

Ч. 3168. — Обовязок оо. деканів і парохів щиро занятися неопресвітерами.

Дуже важна се річ, якщо новопоставлений священик найде у перших літах свого душпастирування щиро батьківську пораду і заохоту та коли має щирого приятеля, що в часі небезпеки його перестереже і наставить на добру дорогу. Добре перебуті перші літа душпастирства звичайно

дають молодому священикові належний напрям на ціле його життя і скріплюють у нього любов і цінення священичого покликання.

Тому тяжкий і святий обовязок мають ОО. Декани і Парохи щиро чувати над цілим поведенням початкуючих священиків, подавати їм потрібну поміч та захоронювати їх від всего що небудь моглоби відводити їх від належного і ревного сповнювання священичих обовязків.

З окрема ОО. Декани повинні звертати бачну увагу на се, щоби між парохами а сотрудниками були всюда унормовані відносини.

Ч. 3167. — Обовязок деканів дотично введення оо. душпастирів.

До обовязків декана належить між іншими введення душпастирів в їх обовязки і віддання їм в імени і заступстві Ординарія церков, дібр, фундацій, леґатів, всіх актів і книг, як також всіх церковних маєтків, що ними мають управляти (пор. Чинности і рішення Львівського пров. Собора з р. 1891 Титул VII гл. V т. 3 ст. 201).

Щоби декан міг належито сповнити сей обовязок мусить бути при передачі душпастирського уряду або сам або через другого священика і точно провірити все, що віддає новопоставленому душпастиреві, списуючи з сеї чинности точний протокол.

З окрема обовязані оо. декани впроваджувати особисто в душпастирські обовязки новопоставлених священиків.

Еписк. Ординаріят поручає ОО. Деканам цего точно придержуватися.

Ч. 3324. — Речинець іспиту на дяків.

Іспит на дяків відбудеться в Перемишлі в дяківськім Інституті дня 4. липня с. р. о 10. годині рано.

Приватисти, які бажалиби бути допущені до сего іспиту мають внести свої подання через власний Уряд парох.

Всч. оо. парохи зволять при тих поданнях зазначити моральне поведення дотичного кандидата.

Ч. 3325. — Речинець до вношення подань о принятте до дяківського Інституту в Перемишлі.

Кандидати, які стараються о принятте до дяківського

Інституту в Перемишлі на шк. р. 1933/34 мають внести свої подання через власний Уряд парох. до гр. кат. Капітули найдальше до кінця вересня ц. р. Необхідні услівя приняття суть слідуючі: 1) Свідоцтво хрещення. 2) Добре моральне поведення кандидата стверджене власним Урядом парохіяльним. 3) Укінчення IV. по крайній мірі III. кл. народних шкіл. 4) Добрий чистий голос. Перед приняттям до Інституту відбудеться вступний іспит в дяківськім Інституті дня 6. жовтня ц. р. о год. 10. рано, на котрий всі кандидати мають явитися.

Ч. 3394. — Вакаційний час в Енископській Консисторії.

Повідомляється Всч. Духовенство, що вакаційний час в Еп. Консисторії і в Ординаріяті треватиме в сім році так як минувшими роками від 15. липня до 31. серпня.

Ч. 3035. — Конкурс на опорожнені парохії.

З речинцем до 31. липня 1933 виставляється на конкурс слідуючі опорожнені парохії:

Деканат Белзький: Боратин (без Острова). Деканат Бориславський: Доброгостів. Бірчанський: Грозьова. Височанський: Либохора. Короснянський: Ріпник. Краковецький: Коханівка. Куликівський: Колодно (без Печихвостів). Лежайський: Краків. Ліський: Тирява волоська. Лютовиський: Поляна. Порохницький: Полнятичі. Риманівський: Дальова. Рудецький: Кропильники. Самбірський: Самбір. Турчанський: Яблінка вижна. Горлицький: Климківка. Грибівський: Фльоринка. Добромильський: Макова. Дуклянський: Мшанна.

Прошення внесені не по формі і не заосмотрені потрібними залучниками, а особливо без свідоцтва конкурсового іспиту як і ті, котріб вплинули по дни 31. липня 1933, будуть уважані яко безпредметові.

Примічається, що Всч. ОО., що одержать презенту на таку парохію, котра крім матерної церкви має одну або більше дочерних, зобовязуються в кождім часі, на жадання перемиського Еписк. Ординаріяту, згодитися на евентуальне відлучення дочерних церков разом з ґрунтами.

При тім Еписк. Ординаріят повідомляє всіх Отців, на-

міряючих внести подання о приняття в спис на висше згадані парохії, що дотації їх і скількість ґрунтів приналежних до парохії будуть, без згляду на інституцію пароха на дану парохію, нормовані по гадці Конкордату і обовязуючих в Епархії норм за відомостю Апост. Престола.

Ч. 2842. — Нова книжка.

Вийшла з друку книжка: „*Kościół Katolicki w ustawodawstwie polskiem*“. Є се збірник законів, що нормують відносини держави до Католицької Церкви в Р. П. П.

Один примірник згаданого підручника коштує 3 зл. Можна замовляти у Впов. Євсевія Копистянського, Референта Тернопільського Воєвідства в Тернополі, Воєвідство.

Ч. 3451. — Знесення австрійських розпорядків і декретів дотично кат. Церкви.

Премієр Ради Міністрів і Міністри Внутрішних Справ, Військових Справ, Скарбу, Справедливости, Віроісповідань і Публичної Освіти як рівнож Рільництва і Рільних Реформ видали слідуюче розпорядження в справі виконання постанов Конкордату заключеного між Апостольським Престолом та Польською Республикою.

На підставі 2 арт. устави з 23. квітня 1925 про затвердження договору з Ап. Престолом, що очеркує відношення Держави до Римо-Кат. Церкви (Д. У. Р. П. ч. 47 поз. 324) і арт. XXV Конкордату заключеного між. А. Престолом та Польською Республикою (Д. У. Р. П. з 1925 р. ч. 72 поз. 501) заряджуєсь слідуюче:

§ 1. Крім законів, розпорядків і декретів дотично предметів що до них відносяться постанови конкордату а котрі знесено вже в інший спосіб виразно або мовчки, стратили обовязуючу силу по думці XXV арт. Конкордату заключеного між Ап. Престолом а Польською Республикою з днем введення його в життє ц. є. з днем 2. серпня 1925 нище наведені правні приписи.

1. Ґуберніяльний розпорядок з 1. березня 1783 ч. 4293 про поступованнє на випадок опорожнення бенефіції.

2. Декрет надворної канцелярії з 2 квітня 1802 ч. 151

в справі умовин перенесення душпастиря в стан нечинний (спочинку).

3. Ґуберніяльний розпорядок з 15. травня 1821 ч. 24726 що містить приписи про зладжування інвентарів (австр. Зб. уст. прав. додатковий том 1814—1826 стр. 73 ч. 88).

4. Декрет надворної канцелярії з 23. серпня 1821 ч. 24009 в справі інтеркалярного заряду в епископських столових добрах.

5. Декрет надворної канцелярії з 24 червня 1824 про обовязок вінкульовання церковних капіталів (австр. Зб. У. Пол. Т. 52. стр. 77. ч. 292).

6. Декрет надворної канцеляріі з 1. березня 1825 про поміщення теольоґічних учеників (питомців) і дозір над екстерністами (австр. Зб. У. пол. Т. 53 стр. 26).

7. Декрет надвірної канцелярії з 4. вересня 1835 ч. 33097 в справі захования fundus instructus духовним бенефіціятом.

8. Розпорядок Міністра Віроісповідань і Освіти дотично католицьких теольоґічних заведень епархіяльних монастирських і факультетів (австр. Д. У. П. ч. 319).

9. Рескрипт Міністерства Віроісповідань і Освіти з 11. серпня 1857 ч. 1091 Ц. У. виданий на предложення соборів епископів з 1856 дотично вибору законних наставників та надзору над майном законів.

10. Розпорядок Міністра Віроісповідань і Освіти з 29 березня 1858 в справі унормовання теольоґічних студій (австр. Д. У. П. ч. 50).

11. Розпорядок Міністрів Віроісповідань і Освіти та Справедливости з 13. червня 1858 в справі творення законів духовних і конґреґаційних як рівнож виконання їх управнень дотично заключування правних актів (австр. Д. З. П. ч. 95).

12. Рескрипт Міністерства Віроісповідань і Освіти з 15. жовтня 1858 ч. 5282 в справі заряду церковним майном.

13. Розпорядок Міністрів, Справедливости та Віроісповідань і Освіти з 7. лютоко 1859 в справі відділення движимого майна від приватного епископів австр. Дз. Д. ч. 33.

14. Рескрипт Міністерства Стану з 28. серпня 1865 ч. 6.657. ц. У. в справі виготовлення і справджування інвентарів на випадок опорожнення епископства (опацтва).

15. Рескрипт Міністерства Віроісповідань і Освіти

з 8 січня 1880 ч. 17721 з 1879 про інвентарі церковного майна (австр. Д. Р. М. В. і Пр. ч. 3).

16. Рескрипт Міністерства Віроісповідань і Освіти з 15. травня 1892 ч. 10987 з 1890 р. про спосіб інвентаризації недвижимоко церковного майна.

§ 2. Повищий розпорядок обовязує на просторі округів Апеляцийних Судів в Кракові, у Львові та на просторі Окружного Суду в Тешені.

§ 3. Повищий розпорядок входить в життя з днем проголошення.

ХРОНІКА.

Іменовання:

Ч. 2958. о. Жук Михайло, парох в Снітниці — грибівським деканом.

Ч. 2651. о. Ломницький Антін в Розділю — радником Еп. Консисторії.

Крилошанські відзнаки одержали:

Ч. 3085. о. Жук Віктор, парох в Жужелю.

Ч. 3085. о. Гарасовський Станислав, парох в Себечові.

Канонічну інституцію одержали:

Ч. 1478. о. Хоростіль Василь — Млини.

Ч. 1650. о. Фуканьчик Григорій — Угерці мін.

Ч. 2340. о. Іванець Петро — Куличків.

Ч. 3084. о. Левицький Теодор — Ришкова Воля.

Завідательства одержали:

Ч. 2749. о. Чайковський Кирило — Потік великий.

Ч. 2980. о. Веселий Володимир — Доброгостів.

Ч. 3044. о. Федевич Ілля — Самбір.

Ч. 3081. о. Григорович Володимир — Радошиці.

Сотрудництва одержали:

Ч. 2972. о. Кузьмич Нестор -- Дорожів.
Ч. 2971. о. Терлецький Михайло сам. Рихтичі.
Ч. 2858. о. Волошин Микола сам. Теляж.
Ч. 2546. о. Молодовець Микола — Реклинець.
Ч. 3083. о. Евин Антін упр. Кречовичі.

Померли:

о. Білас Михайло, парох в Либохорі 19/2 1933.
о. Хтєй Олексій, парох в Доброгостові 21/5 1933.
о. Рабій Франц, парох в Самборі 25/5 1933.
Душі їх поручається молитвам Всеч. Духовенства.

З гр. кат. Еп. Консисторії.
Перемишль, дня 14. червня 1933.

о. Микола Грицеляк
канцлер.

† ЙОСАФАТ
Епп.

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишлі.
Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишлі.

II. ЧАСТЬ.

о. О. ОРСЬКИЙ.

Нове право про збори в Польщі.

(Докінчення).

Розділ IV. Сходини.

18. Арт. Неприлюдними зборами є: а) сходини осіб, особисто знаних тим, що скликують сходини або їх предсідникові, які відбуваються в льокалях, б) сходини членів законних товариств, що відбуваються в льокалях. 19. Арт. Сходини не вимагають повідомлення ні дозволу влади. 20. Арт. (1) Влада не може делеґувати представників (арт. 4.) на сходини. (2). Колиби одначе владу повідомлено, що сходини переступають приписи, подані в 18. арт., органи прилюдної безпеки можуть увійти до льокалю сходин в ціли ствердження цеї обставини і на випадок ствердження такого переступства сходини розвязати. (3) Органи прилюдної безпеки повинні увійти до льокалю сходин і їх розвязати, як що ціль або перебіг сходин противиться карному законові, або загрожує безпеці, спокоєві або прилюдному порядкові. (4) Рішення арт. 17. мають відповідне приміненння до сходин.

Пояснення. 18) Приписи IV. розділу про неприлюдні збори або сходини культурно-освітних і суспільно-виховавчих товариств, належить уважати за найважніші в цілім новім праві про збори. Проте заслугують вони на докладніше обговорення.

Нове право про збори розуміє під неприлюдними зборами або сходинами: а) збірку осіб тільки особисто знаних скликуючим сходини або їх предсідникові, яка відбувається в льокалях. Збірка людей, зорґанізована в певній цілі, під голим небом ніколи не може бути неприлюдними зборами або сходинами. Коли сходини скликує відразу кілька осіб, вистарчить, щоби особи були знані тільки одному зі скликуючих сходини або їх предсідникові. Право не жадає виготовлення поіменного спису учасників сходин, ані устного чи писемного запрошення. Сходини можуть скликувати і чужинці, малолітні та особи позбавлені можности вико-

нування правних актів. Військові особи, в чинній і нечинній службі, не можуть сходин скликувати, ними проводити і в них брати участь. Виїмок становлять тут посли до сойму і сенату, воєводи, міністри і віцеміністри всіх ресортів крім військового, і то лише в тім випадку, коли виступають в цивільному убранні. Віськові особи, в чинній і нечинній службі, можуть скликувати сходини, ними проводити і в них брати участь тільки за виразним дозволом міністерства військових справ. (§ 4. Розпор. Міністра Військ. Спр. з 25. IV. 1932 р. поз. 451. Дн. З.) Рівнож державні і комунальні урядники та поліцаї не можуть брати участи в сходинах, о скільки їх поіменно на них не запрошено. Предсідник сходин має право і обовязок візвати їх до опущення льокалю, щоби присутність тих осіб, предсідникові або скликуючому сходини особисто незнаних, не перемінила сходин на прилюдні збори в льокалю. Колиж ті особи прийшли за запрошенням або предсідникові є знані, може позбавити їх голосу, колиби вони промовляли проти сеї організації, котра скликала сходини. На випадок спротиву може їх візвати до опущення льокалю. б) За неприлюдні збори або сходини уважає право також збірку в льокалі членів законно істнуючих товариств. Законними є такі товариства, які істнують згідно з приписами нового права про товариства, (з дн. 27. X. 1932 р. Дн. З. ч. 94. поз. 808, яке увійшло в життя з днем 1. I. 1933 р.), і всякого рода спілки, як промислові, торговельні, акційні та кооперативи. Колиби яке товариство відбуло сходини наприм. в огороді, котрий не становить замкненої цілости з будинком, такі сходини прибралиби вже характер прилюдних зборів.

19) Сходини, про котрі згадано в 18. арт. під а) і б) не вимагають ані зголошення до влади ані дозволу на їх відбуття.

20) Влада загальної адміністрації, себто староство, немає жадної інґеренції у відношенні до сходин. Але її мають, при докладно правом означених умовинах, орґани прилюдної безпеки (поліція). Один рід умовин дає поліції тільки право, другий строгий обовязок вступлення до льокалю, де відбуваються сходини. Поліція може увійти до льокалю сходин в цілі стверджения правного характеру сходин, себто чи учасники сходин є особисто знані скликуючим

сходини або їх предсідникові, чи сходини уладжує законне товариство, чи на сходинах беруть участь виключно його члени. Органи прилюдної безпеки можуть вступити до льокалю тоді, коли вони одержали відомість, що заходить нарушення щойно поданих умовин. Дійсне ствердження нарушення умовин дає поліції право, сходини розвязати.

Поліція має строгий обовязок, увійти до льокалю тільки під сего рода умовинами, коли ціль або перебіг сходин противиться карному законові, або загрожує безпеці, спокоєві або прилюдному порядкові. Ті умовини вже пояснено близше під 9). (Гл. Пер. Еп. Відомости Р. 1933. ч. V. стор. 67).

Розділ V. Зїзди.

21. Арт. Зїзди уважаються за прилюдні збори, або за сходини, залежно від їхнього характеру (арт. 2. т. 1., арт. 18). 22. Арт. (1) Зголошення про зїзди, що мають характер прилюдних зборів, приймає згл. дає на них дозвіл: а) повітова влада загальної адміністрації, коли на зїзд прибувають делеґати з території одного повіту; б) воєвідська влада загальної адміністрації для всіх інших краєвих зїздів. (2). Про територіяльну питоменність рішає місце зїзду. 23. Арт. (1) Всякого роца міжнародні зїзди вимагають дозволу. (2) Під міжнародним зїздом розуміє сей закон зїзд, що його скликує заграничная орґанізація, або краєва, коли на цей зїзд прибувають делеґати заграничних орґанізацій з правом їх репрезентувати та брати участь у ставленні внесків і рішень. (3) Дозвіл на такі зїзди дає Міністр Внутрішних Справ в порозумінні з міністром Заграничних Справ.

Пояснення. 21) Окремий рід зборів займають в новім праві зїзди. Під зїздом належить розуміти збірку людей, зложену переважно з делеґатів, вибраних більшим числом членів якогось товариства у ріжних місцевостях. Військові особи можуть брати участь в зїздах тільки за дозволом Міністерства Військ. Справ. Офіцири в резерві і нечиннім стані та військові особи — посли до сойму і сенату, воєводи, міністри і віцеміністри — потребують дозволу начальника корпусного округу (Д. О. К.), коли виступають у військовому уніформі (§ 5. 6. Розп. Мін. Спр. Військ. з 25. IV. 1932. Дн. З. поз. 451). Право надає зїздам характер прилюдних або неприлюдних зборів, залежно від умовин

означених в 2 і 18. Арт. Зїзди мають характер неприлюдних зборів тоді, коли вони відбуваються в льокалі і беруть в них участь тільки члени законно істнуючих товариств, згл. особи особисто знані скликуючим або предсідникові. Всі інші зїзди мають характер прилюдних зборів.

22) Зїзди характеру неприлюдних зборів (сходин) не потребують ані зголошення ані дозволу влади. Від зїздів характеру прилюдних зборів вимагає нове право або зголошення, коли вони відбуваються в льокалях, або дозволу, коли вони відбуваються під голим небом. Зголошення на зїзди приймає згл. уділяє на них дозвіл: а) повітова влада загальної адміністрації (староство), коли на зїзд прибувають делеґати одного тільки повіту; б) воєвідська влада загальної адміністрації (воєвідський уряд) для краєвих зїздів. Про територіяльну владу, що дає дозвіл згл. приймає зголошення, рішає місце зїзду. Коли на примір загально краєвий зїзд мавби відбутися під голим небом в Перемишлі, дозвіл дає воєвідський уряд у Львові.

23) Окремий рід зїздів становлять в новім праві міжнародні зїзди. Під ними розуміє нове право зїзди, що їх скликують заграничні орґанізації і зїзди, що їх скликує краєва орґанізація, на котрі прибувають делеґати заграничних орґанізацій але з правом, їх репрезентувати та брати участь у ставленні внесків і рішень. Міжнародним зїздом не буде проте по приписам права такий зїзд, що його скликує краєва орґанізація, в якім беруть участь делеґати заграничних орґанізацій тільки в характері гостей або глядачів. Всі міжнародні зїзди, чи вони відбуваються під голим небом чи в льокалі, ставить право на рівні з прилюдними зборами. Вони вимагають дозволу, що його дає Міністерство Внутрішних Справ в порозумінні з Міністерством Заграничних Справ.

Розділ VI. Передвиборчі збори.

24. Арт. (1). Збори, що їх скликується у справі виборів до законодатних тіл та інших прилюдно-правних корпорацій на територіях, обнятих виборами в часі від дня розписання до дня самих виборів, в ціли обговорення справи виборів і застанови над кандидатами, вимагають тільки зголошення в дотичній владі (арт. 6. т. 1), о скільки відбуваються під голим небом. (2). Передвиборчі збори в льокалях

не вимагають зголошення. (3). Впрочім ті збори підлягають всім приписам сего права.

Пояснення: 24. Нове право обговорює окремо передвиборчі збори. Під ними розуміє воно збори, що їх скликується у справі виборів до законодатних тіл та прилюдно-правних корпорацій. Законодатними тілами є сойм і сенат. Прилюдно-правними корпораціями є: соймики, громадські і міські ради, промислово-торговельні, ремісничі, адвокатські, лікарські, інжинерські палати, каси хорих, заведення обезпечень умових працівників і заведення обезпечень робітників від нещасть. Щоби збори могли мати характер передвиборчих зборів, мусять зберечи такі вимоги права: а) можуть відбутися в часі від дня оголошення виборів до дня голосовання виключно в території, де вибори відбуваються; б) предметом зборів має бути обговорення тільки справи виборів і застанова над кандидатами. Колиби збори мали яку іншу ціль, тратять характер передвиборчих зборів. Передвиборчі збори в льокалях стоять у праві на рівні зі сходинами, проте не вимагають ані зголошення ані дозволу. Передвиборчі збори під голим небом ставить право на рівні з прилюдними зборами в льокалях та вимагає для їх відбуття тільки зголошення. Впрочім підлягають і передвиборчі збори приписам нового права про збори.

Розділ VII. Карні приписи.

Арт. 25. (1) Хто: а) безправно займає або відмовляється опустити місце чи льокаль, яким правно заряджує хто інший як скликуючий або предсідник зборів; б) скликує збори, зїзд або сходини з нарушенням приписів розділів II, IV або V; в) проводить зборами, зїздом або сходинами, що їх влада заборонила; г) проводить зборами, зїздом або сходинами після їх розвязання предсідником або представником влади; ґ) візваний не опустить місця зборів (арт. 14) або не опустить місця зборів після їх розвязання (арт. 14. 16. 17); бере участь в зборах проти припису арт. 12; підпадає карі гривни до 1000 зл. або арешту до 6 тижнів, о скільки даний чин не підлягає строгішій карі по мисли інших приписів. Всі інші нарушення сего закону підлягають карі гривни до 500 зл. або карі арешту до 2 тижнів. (2) До вимірення кари покликані є повітові влади загальної адміністрації.

Пояснення: 25) Новий закон предвиджує дуже строгі 1) кари за нарушення правних приписів про збори та означує 2) владу, що має вимірювати кари. 1) Кари. О скільки даний чин не потягає за собою єще більшої кари за нарушення інших приписів карного закону, як наприм. забурення прилюдного спокою, зради держави і т. п., підлягає карі гривни до 1000 зл. або карі арешту до 6 тижнів сей, хто: а) безправно займає або відмовляється опустити місце чи льокаль, що ним заряджує законно скликуючий або предсідник зборів. Донесення робить предсідник з описом докладного перебігу даного випадку. Рівнож і поліція має зробити донесення, коли її про справу повідомлено або вона про неї в якийнебудь інший спосіб довідалася, після перепровадження слідства у даній справі. б) Хто скликує прилюдні збори, сходини, зїзди або передвиборчі збори з нарушенням правних приписів про їх скликування, як наприм. коли не зголошено прилюдних зборів в льокалю, коли без дозволу влади скликано прилюдні збори під голим небом, коли в сходинах законного товариства беруть участь нечлени або особи особисто незнані скликуючому або предсідникові зборів і т. д. Донесення робить поліція, після попередного перепровадження слідства. в) Хто проводить зборами, зїздом або сходинами, що їх влада заборонила. г) Хто проводить зборами, зїздом або сходинами після їх розвязання предсідником або представником влади. г) Хто візваний предсідником до опушення прилюдних зборів, не задосить учинить сему візванню або не опустить місця прилюдних зборів чито після їх розвязання предсідником або представником влади чито після замкнення зборів з хвилею вичерпання денного порядку. д) Хто бере участь в зборах узброєний. Всі інші тут не вичислені нарушення приписів про збори підлягають карі гривни до 500 зл. або або арешту до 2. тижнів.

2) Владою, що вимірює кари, є староство. Особі, несправедливо діткненій виміром кари, прислугує право, протягом 7 днів від дати доручення, жадання від влади, спрямувати справу на судову дорогу. На випадок відмови сего жадання зі сторони влади, може дана особа, протягом 3. днів від повідомлення про відмову, сама або безпосередно або посередно через владу звернутися до властивого окружного суду з жаданням розгляду справи. Коли в означенім

правом часі дана особа не скористає з прислугуючого її права, вирок влади стає правосильним.

Розділ VIII. Переходові і кінцеві постанови.

Арт. 26. Справу скликування, предсідництва і участи військових осіб в зборах і сходинах нормує розпорядок Міністра Військових Справ, виданий в порозумінні з Міністром Внутрішних Справ. Арт. 27. (1) Приписам сего закона про збори не підлягають: а) всякого рода збори, скликувані в цілі виповнення законних уставів та збори, що їх скликують властиві влади і прилюдні уряди; б) релігійні сходини і походи, що їх уряджують релігійні, правом узнані товариства, о скільки вони відбуваються усталеним традицією способом, або способом предвидженим актом, який признає дане віроісповідання; весільні і похоронні походи та паломництва; в) товариські, родинні і шкільні сходини; г) розривкові сходини в льокалях; ґ) академічні збори і сходини, що відбуваються на просторі академічних шкіл або інших висших шкіл, що одержали управнення академічних шкіл. (2). Колиби сходини, згадані в т. б) в) і г) загрожували безпеці, спокоєві або прилюдному порядкові, може влада видати відповідні зарядження. Арт. 28. Сей закон зовсім не нарушує а) обмежень, що випливають із санітарних, будівельних, пожарних і дорогових приписів; б) правних обмежень військових осіб, що містяться в приписах, які ограничують їх участь в політичнім і громадянськім життю; в) постанов арт. 82 і 164 польсько-німецької умови на Горішнім Шлеську, заключеної в Женеві дня 15. травня 1922 р. (Дн. З. Р. П. ч. 44. позиц. 371). Арт. 29. Виконання сего закона поручається Міністрові Внутрішних Справ, що до арт. 11 т. 2. в порозумінню з Міністром Військових Справ, а що до арт. 26. Міністрові Військових Справ в порозумінню з Міністром Внутрішних Справ.

Арт. 30 (1) Сей закон входить в життя з днем його проголошення і обовязує на цілій території Польщі. (2). Рівночасно тратять силу: а) тимчасові російські приписи про збори з дн. 17. березня 1906 р. (додаток до арт. 115 закона про запобігання і здавлювання проступків в т. XIV Зб. зак. рос.); б) розпорядок Ком. Ґен. Східних Земель з дн. 25. травня 1919 р. про збори (Дн. З. В. З. ч. 5, поз. 30); австрійський закон про збори з дн. 15. листопада

1867 р. (авст. дн. з. ч. 135; г) рішення §§ 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 і 20 німецького закона про товариства з дн. 19. квітня 1908 р. (Дн. З. Н. стр. 151) що до сходин і зборів; ґ) закон з 5. серпня 1922 р. про свободу передвиборчих зборів Дн. З. Р. П. ч. 66, поз. 594, як рівнож всі інші приписи, що відносяться до зборів і сходин.

Пояснення: 26) Участь військових осіб в прилюдних зборах і сходинах унормував осібний розпорядок Міністра Військових Справ з дн. 25. IV. 1932 р., котрий проголошено в Дн. З. ч. 48. поз. 451. Про участь військових в зборах була вже у відповіднних місцях бесіда.

27). Сей артикул дуже важний. Він означує ті роди зборів котрі не підлягають приписам нового права про збори, себто можуть відбуватися без ограничень предвиджених в новім праві. До винятих з під приписів нового права про збори належать: а) всякого рода збори, що їх скликується в ціли виконання приписів устава, та збори, що їх скликують властиві влади і прилюдні уряди. До сих останніх належать прим. збори повітової, міської, громадської ради; б) релігійні сходини і походи, що їх уряджують узнані державою віроісповідання. Під релігійними сходинами належить розуміти богослуження і наука релігії в льокалях і під голим небом. Релігійні походи, се процесії з нагоди ріжних свят, як Божого Тіла, Йордану, процесій в поле, в ціли благословення збіжжа і т. п. Щоби отже сходини чи походи не підлягали законові про збори, мусять мати слідуючі три ціхи: а а) релігійний характер, себто такими уважають їх приписи даної релігії; б б) їх має уладжувати релігійне товариство. На основі канонічного права (с. 100 § 1) і Конкордату (арт. 1. і 16) з 1925 заключеного між Апостольською Столицею а Р. П. П. католицька Церква є правною особою узнаною в Польщі. Всі релігійні сходини чи походи в парохії має уладжувати парох, згл. належить їх уряджувати в тісному порозумінню з парохом; в в) сходини чи походи мають відбуватися в спосіб предвиджений актом, що його признає правне віроісповідання, себто, мусять відбуватися по літургічним приписам, і в спосіб усталений традицією. Сю ціху мають сходини чи походи тоді, як що вони є загальними, стало практикованими і конечними. До торжеств усталених тра-

дицією належать Євхаристійні конґреси, Папські Академії Свячене, Свято Молоді і т. д. Якщо сходини чи походи мають сі умовини, не потребують вони ні зголошення ні дозволу. Не вимагають ні дозволу ні зголошення також і весільні та похоронні походи і паломництва; в) прилюдні товариські збори і сходини в льокалях і під голим небом, як прогульки, танці; родинні, як іменини, ювилеї; шкільні, як наукові курси, наукові прогульки, сходини; г) розривкові сходини в льокалях, концерти, академії, аматорські представлення. У нас потребують вони однак дозволу староства; ґ) академічні збори і сходини, що відбуваються на території академічних та інших правно узнаних висших шкіл. Тут мають свою силу приписи закону про академічні школи.

Однак і в тих наведених випадках, влада прилюдної безпеки має право дбати про безпеку, спокій і прилюдний порядок. Поліція може зборонити навіть і релігійні збори і походи, коли заходить обосноване підозріння, що наступить замішання прим. порядку, безпеки чи спокою. В інших випадках, що до весільних походів, товариських, родинних, шкільних зборів, розривкових сходин в льокалях, має поліція право, пильнувати та видавати відповідні розпорядки для безпеки, спокою і прилюдного порядку. Артикули 28—30. не вимагають близших пояснень*).

Поклик до Духовенства.

Трівка памятка ювилейного року.

На Заг. Зборах Тов-а „Епархіяльна Поміч" в Перемишлі дня 7. червня 1933 р. ухвалено:

„Щоби утревалити память 1900-ліття Христових страстей, буде найкраще, коли по наших церквах устроїться Хрестні дороги. Досвід з відправи хрестної дороги навколо церкви при розвішенні образів на церковних стінах вні церкви учить, який великий вплив має ця відправа на розбудження релігійних настроїв і почувань у вірних. Тож використаймо цей ювилейний рік для такої гарної цілі, та прикрасім наші церкви образами хрестної дороги, а вірним даймо новий побожний засіб до поглиблення релігійности".

---

*) Порів. Dr. M. Richter: „Ustawa o zgromadzeniach", Warszawa-Przemyśl 1932; W. Oleksy: „Nowa ustawa o zgromadzeniach", в кн. „Przewodnik społeczny" Poznań P. XIII. Ч. 8-9. стор. 269—289.